

ringen skal jo nok få rigelig med støtte fra de mest yderliggående socialister i Folketinget. Det er vi slet ikke i tvivl om. For blot at nævne nogle af grusomhederne i forslaget til integrationslov, så kan jeg fremhæve følgende elementer:

Forslaget vil betyde ekstraudgifter på en kvart mia. kr. hvert eneste år ud over de udgifter, vi allerede har, plus en ekstrabevilling allerede i 1998 på 300 mio. kr. Udlændinge kan med det her forslag i hånden gå foran alle boligkøer, hvilket er klart diskriminerende. Udlændingestyrelsen kan lægge beslag på såvel almennyttige som private boliger.

Udlændinge kan i modsætning til danskere deltage i frivillige aktiviteter, der anses for at have betydning for den pågældendes arbejdsmæssige situation, uden at det får konsekvens for overførselsindkomsterne. Det kan den danske befolkning altså ikke. Udlændinge kan få tilskud til samvær med deres børn. De kan få betalt rejser, når de skal på besøg. Og der bliver oprettet et råd for etniske minoriteter og et repræsentantskab for rådet.

Desuden kommer Udlændingestyrelsen suverænt og uden nogen form for politisk indflydelse til at bestemme antallet af udlændinge, der skal tvangsplaceres i kommuner og amter – uden nogen form for politisk indflydelse – og en tvangsmæssig placering af udlændinge i kommunerne vil alt andet lige give en modvilje ud i kommunerne, ikke bare blandt de kommunale politikere, men også i befolkningen i kommunerne, til at tage imod de tvangsanbragte udlændinge.

Det er jo drønærgerligt, for hvem går den uvilje ud over? Går det ud over indenrigsministeren? Går det ud over flertallet i Folketinget? Nej, det går desværre ikke ud over dem, der har bestemt, at nogle udlændinge tvangsmæssigt skal placeres i en kommune; det går desværre ud over de fremmede, og det er sørgeligt. For hvad er det så, man opnår? Man opnår i virkeligheden det stik modsatte af det, man ønsker. Regeringen siger, at man ønsker at integrere udlændinge i Danmark, men med den her måde at gøre det på, vil man opnå det stik modsatte. Jeg skal love for, at indenrigsministeren er kommet fra asken i ilden.

Det andet forslag fra ministeren – forslaget om opstramninger i forhold til tidsbegrænset opholdstilladelse, asyl og familiesammenføring og udvisning – kunne jo godt se ud som et skridt i den rigtige retning. Umiddelbart tænkte jeg: Endelig, nu kommer der nogle opstramminger.

Men som jeg sagde, så kunne det godt se ud, som om der er tale om opstramninger. Sandheden er bare, at forslaget til opstramninger sammenholdt med forslaget til integrationslov vil bevirke, at den nuværende alt for gavmilde udlændingelov vil blive fastcementeret med kun små muligheder for fremtidige ændringer.

Derudover er der, hvis man læser nøje efter, en række undtagelsesbestemmelser, hvor man med stor overbevisning kan sætte spørgsmålstegn ved, om man overhovedet opnår det, som ministeren skriver om i nogle af paragrafferne. Og alene af den grund bør alle med interesse for udlændingepolitikken stemme imod de to forslag fra ministeren.

Det kunne umiddelbart være besnærende at lade venstrefløjens gennemføre integrationsloven og lade de borgerlige gennemføre opstramningerne, men tilsammen vil de to lovforslag være imod begge fløjes interesser. Jeg skal derfor appellere til begge fløje i Folketinget om at se begge forslag under ét og forstå, at konsekvenserne er langt større, end det umiddelbart fremgår af forslagene.

Forslagene her vil kræve en særdeles grundig udvalgsbehandling, hvor konsekvenserne af forslagene tydeliggøres og klargøres. Og jeg kan allerede nu sige, at Fremskridtspartiets endelig stillingtagen vil afvente dette meget grundige udvalgsarbejde. Vi vil under udvalgsbehandlingen have sikkerhed for, at de opstramninger, der ser ud til at være tale om, er reelle opstramninger.

Søren Søndergaard (EL):

Det er vanskeligt at forstå, hvorledes en forskelsbehandling skal virke motiverende og øge lysten til at integrere sig. Og det er vanskeligt at forstå, hvordan man i en integrationslov kan fremme forskelsbehandling i en tid, hvor etnisk ligestilling står højt på dagsordenen.

Sådan skriver en række rehabiliterings- og behandlingcentre for torturofre og traumatiserede flygtninge i deres hørings svar til de forslag, vi behandler i dag.

Vi synes, de har ret. Det er svært at forstå, hvorfor regeringen har valgt at fremsætte en diskriminationslov i stedet for en integrationslov, men det er ikke desto mindre det, vi opfatter er tilfældet, når vi snakker om lovforslag nr. L 155.

Diskriminationen i dette lovforslag, integrationsloven, finder sted på to punkter: Stavns-